

mõda. Ja nemmad jäid senna ühhe pu alla seis-
ma. Ja Abraham tõttis ja tõi woid ja pima ja se
washka / mis ta oli walumistanud / ja tuhka koki-
sid / mis Sarah penest jahhusi oli teinud ja pan-
ni nende ette / ja nemmad söid pu al. Ja nem-
mad ütlesid Abrahami wasto: kus so naene Sa-
rah? ta ütles: wata / seal telkis. Ja Issand
ütles: ma tahhan wisust jälle so jure tulla otse sel-
samal aasta aial / ja Sarahil so naesel peab
poeg ollema. Sarah kulis sedda telgi üsse tagga /
ja naeris isseenneses / sepärast et temma jo elas-
tand ja wägga wannaks läinud. Ja Jehowa üt-
les Abrahami wasto: miks pärrast naerab Sarah?
Kas peaks nifuggune imme asst ollema / mis Je-
howa ei jouaks tehha? Ja Sarah wassetas ja üt-
les: ei ma olle mitte naernud / agga Issand ütles:
ei mitte / sest sa olled naernud. Ja need mehed
tõusid sealt üles ja waatid Sodoma pole. Ja
Jehowa ütles: Peaksin minna Abrahamile tead-
matta minna / mis minna tahhan tehha? sest ma
tunnen sedda se polest / et ta wottab ommad lap-
sed ja omma perret käskida pärrast tedda / et nem-
mad Jehowa teed peatwad holdma / et nemmad te-
wad õigust ja mis lohus. Ja Jehowa ütles: se
hõsendamisest heäl Sodoma ja Gomorra pärrast

Ja need inglid pistsid omma kät wälja ja wõtsid
kotti ennest jure kotta / ja pannid üsse kinni. Ja
need mehed üsse tagga lödi pimmedussaga / ni häs-
ti wähhemad kui sured / et nemmad ärrawassid
esse leidmast. Agga need inglid käskid kottit / et
ta keik omma rahwast piddi liinast wälja saatma /
sest et Jehowa neid lakkitanud sedda patta ärra-
rikkuma. Kot läks wälja ja ütles sedda omma
wäimeestele / kes temma tütreid piddid wõtma / ja
ta oli nende meles kui naeraks temma neid. Ja
kui hakkas koitma / siis käskid need inglid kotti
jouda / ja kui ta wiibis / hakkasid need inglid tem-
ma kätte / sest Jehowa andis temmale armu / ja
mõttles Abrahami peale / ja nemmad wiid tedda /
temma naese ning kaks tüttart wälja / ja jätsid ted-
da liina tahha. Ja nemmad ütlesid temmale:
katsu et sa omma hingega pääsed; ärra wata mit-
te ennese tahha / ja ärra jä mitte seisma keige se
laggeda peale. Siis pallus kot Issandale / ja
sai lubba senna liggima weikesse Soari liinakesse
põggeneda / ja Issand ütles: tõtta ja katsu et sa
senna saad ja pääsed / sest ma ei woi ühtegi tehha
enne kui sa senna stanud / ja Jehowa ei riiknud sed-
da liina kotti pärrast mitte ärra. Pääw oli tou-
nud ma peale / ja kot sai Soari. Ja Jehowa